

Moja razmišljanja

Zašto sam tu, u udruzi umirovljenika? Dobro se osjećam. Tu smo svi sa sličnim osjećanjima....., problemima....., boljkama....., željama....., interesima....., bez politike.

Dogovaramo se i organiziramo jednodnevne izlete i putujemo, planinarimo, plivamo, šetamo i uživamo u prirodi. Liječimo se i relaksiramo u banjama.

Dnevno se družimo uz razgovor i kavicu, prolistamo novine, kartamo, igramo šah, pikado. Brinemo jedni o drugima, posjećujemo bolesne.

Imamo priliku učiti...

U poslijeratnom razdoblju volontirala sam desetak godina s Romima Baranje (Beli Manastir, Darda, Jagodnjak, Belišće). Bile su to radionice s predškolicima, osnovnoškolcima, srednjoškolcima i s mladima koji su završili ili upisali fakultet i bili spremni raditi u osnovnim školama kao asistenti nastavnicima u odjelima u koje su uključena romska djeca kao i u produženom boravku. Postupno sam ih sve bolje upoznavala i mijenjala svoja mišljenja, stereotipe i predrasude. Naučila sam mnogo o njima kao narodu i njihovoj povijesti (čitala sam i neke knjige o Romima), njihovim jezicima i kulturi, spoznala uvjete u kojima žive i rade i danas mogu argumentirano razgovarati s ljudima koji su puni predrasuda prema njima.

Razmišljam....kako su suženi vidici dok smo u svoja četiri zida...sve vidimo i analiziramo iz svog kutka, svog osjećaja, svog doživljaja....ne znamo kako to vide, osjećaju, zamišljaju drugi iz drugog ugla.....zanimljivo....kako nam zapravo malo treba da se povežemo, zabavimo i svoje brige malo stavimo postrani...izađite u društvo, sve će biti lakše.....

Amalija, volonterka

Sufinancira Europska
unija u okviru programa
Europa za građane